

VERSLAG PLENAIR GEDEELTE EN BLUE ROOM
Werksessie 1 met aanbieders Beschermd Wonen
31 mei 2018, Lindenberg Nijmegen

Aanwezig:

Organisaties: Aanbieder 1: 2 afgevaardigden, 1 ervaringsdeskundige
Aanbieder 2: 1 afgevaardigde
Aanbieder 3: 1 afgevaardigde
Aanbieder 4: 1 afgevaardigde en 1 ervaringsdeskundige
Aanbieder 5: 1 afgevaardigde
Aanbieder 6: 1 afgevaardigde
Aanbieder 7: 1 afgevaardigde
Aanbieder 8: 1 afgevaardigde

Overig: afgevaardigde GGD, extern adviseur

Gemeente: Wethouder Frings, projectgroep BW: projectleider, diverse beleidsadviseurs en medewerkers, voorzitters, contractmanager, adviseur Regio Rivierenland

Verslag: Buro Service en gemeente

PLENAIR DEEL

De voorzitter opent om 12.00 uur de werksessie met een hartelijk welkom aan de aanwezigen. Hij geeft aan dat er microfoontjes op tafel liggen om de bijeenkomst letterlijk te kunnen weergeven. Het verslag zal voor de aanwezige en afwezige aanbieders op de website gepubliceerd worden.

Wethouder Frings licht toe dat er al sessies hebben plaatsgevonden rond de presentatie van het nieuwe beleid. Daarop kwam input vanuit aanbieders en cliënten en dat heeft geleid tot een beleidsplan voor de hele regio Gelderland Zuid Beschermd Wonen met een korte en lange termijn perspectief. Inmiddels is het beleidsplan in alle 17 gemeenteraden vastgesteld en daarmee het beleid en de uitgangspunten. Het rapport Dannenberg heeft een visie geschetst voor de toekomst rond Beschermd Wonen met een bepaald tijdpad, maar een deel betreft het afbouwen van BW-plaatsen ten faveure van ambulante begeleiding. Meer mensen gaan begeleiden in de wijk, met een perspectief tussen nu en 10-15 jaar. Ook in deze regio zal dat gebeuren.

Omdat het beleid is vastgesteld door alle gemeenten in de regio Gelderland Zuid, is dit de eerste van een aantal bijeenkomsten met de vraag hoe dat gedaan moet worden, wat er mogelijk is en wat het voor de cliënten betekent. Iedereen heeft het angstbeeld dat een derde van de mensen nu onmiddellijk moet verhuizen van BW naar een woning en dat in zijn eentje moet redden met wat ambulante begeleiding. Dat beeld is niet correct. Bekend is hoe het traject naar 2020 en 2030 is. In stappen wordt het aantal plekken BW verminderd ten faveure van ambulante begeleiding, geclusterd wonen of andere mogelijke varianten.

Als het kader is vastgesteld, is de vraag hoe het moet en wat er voor nodig is. Duidelijk is dat een cliënt nooit op één niveau de rest van zijn leven functioneert. Cliënten gaan vooruit, vallen terug en gaan weer vooruit. Alleen minder BW plekken en het moet ambulant is niet voldoende. Bekeken moet worden wat er nodig is aan time-outvoorzieningen of aan terugvalplekken en hoe het georganiseerd wordt binnen het BW gebied.

Er heeft een discussie plaatsgevonden over wat er met beveiligde zorg en de 3.000-5.000 mensen moet die extreem gevaarlijk zijn. Uiteindelijk is daar een ketenveldnorm afgesproken. De ketenveldnorm is nieuw in Nederland. Die zegt over de verschillende financieringskolommen iets van wat met personen gedaan wordt. Binnen de ketenveldnorm is afgesproken dat een levensloopregeling mogelijk is op individueel niveau. Het betekent dat soms iemand in forensische zorg zit, soms in Beschermd Wonen, soms in geclusterd wonen, soms zelfstandig woonachtig is met ambulante begeleiding. Pendelen tussen al die vormen zal mogelijk moeten zijn in een levensloopvolgend systeem. De ene keer staat de zorgverzekeraar aan de lat en de andere keer de gemeente.

Wethouder Frings wil de aanbieders uitdagen of voor de BW-clieënten gerealiseerd kan worden dat ze meer zelfstandig kunnen wonen. Misschien moet er ook nagedacht worden over levenslooparrangementen. Hij noemde eerder al time-outvoorzieningen, tijdelijke opvangplekken, kortdurend verblijf. Typen voorzieningen die er nu niet zijn maar die wel mogelijk moeten zijn zodat de beleidsdoelen gerealiseerd kunnen worden. Hij daagt de aanbieders uit er in de werksessies een realistisch verhaal van te maken.

Het afbouwen van plekken moet in eenzelfde tempo gebeuren als het realiseren van nieuwe mogelijkheden.

Aanbieder 4 vraagt waarom de keuze is gemaakt om vanuit het oude organisatiemodel aan te vliegen. Wat nodig is zijn mengvormen tussen BW en iets in een wijk, maar het zit vooral buiten de deuren en de muren van BW. Het wordt BW genoemd, maar binnen onze organisatie kunnen medewerkers vanuit het ambulante team die al in die wijk werken, veel beter samen met cliënten die daar wonen aangeven van dit moet je in die wijk gewoon verder uitbouwen.

Wethouder Frings antwoordt dat de keuze mede gebaseerd is op geld. Op dit moment is BW en maatschappelijke opvang belegd bij de 42 centrumgemeenten in Nederland. Nijmegen is centrumgemeente voor het gebied Gelderland Zuid. Tegelijkertijd is er een beweging met decentralisatie van andere taken naar de gemeenten op gang gekomen dat zegt waarom zouden we die centrumgemeente nog nodig hebben. Het geld gaat op termijn van de centrumgemeente over naar alle andere gemeenten. Als nu iets gedaan wordt in het kader van BW waarbij er een voorziening is in Buren (voorbeeld) en die wordt afgebouwd naar ambulante begeleiding, dan gaat het vanuit de pot BW van de centrumgemeente en wordt de ambulante begeleiding betaald door de gemeente Buren. Ambulante begeleiding wordt betaald door de individuele gemeenten. Wat nu gebeurt is dat tot en met 2020 vanuit de centrale pot BW de voorzieningen die op lokaal niveau nodig zijn, ook in de ambulante sfeer, betaald worden. Op dit moment zijn er gesprekken tussen rijk en gemeenten over wanneer de financiering naar de gemeenten gaat. Wethouder Frings zit aan de onderhandelingstafel. Ook speelt de discussie dat er vanuit BW gekeken wordt of er straks een toegang is tot de wet Langdurige Zorg voor mensen met een psychiatrische indicatie. De discussie tussen het rijk en de gemeenten speelt altijd over de omvang en de prijs. Als mensen naar de wet Langdurige Zorg gaan betekent het voor het rijk dat een deel van het geld dat landelijk beschikbaar is voor BW met ze mee verhuist naar de wet Langdurige Zorg. Op dit moment is een plek binnen de wet Langdurige Zorg ongeveer € 10.000,- duurder per jaar dan binnen BW. Het maakt het ingewikkeld.

Aanbieder 4 denkt dat de mensen in het veld samen met cliënten veel meer goede ideeën zouden kunnen hebben dan vanuit de oude instituten BW.

Wethouder Frings geeft aan dat de partijen aan tafel ook ambulante begeleiding bieden. Hij is niet tegen mengvormen, integendeel.

Projectleider gemeente licht aan de hand van een presentatie toe wat de bedoeling van vandaag is en voor de volgende sessies. De presentatie wordt als **bijlage 1** aan het verslag gehecht.

WORKSHOP BLUE ROOM

De voorzitter opent de bijeenkomst. Er is een voorstelrondje.

Presentatie 1 door aanbieder 8.

De presentatie wordt niet bij het verslag gevoegd

Presentatie 2 door aanbieder 2

De presentatie wordt niet bij het verslag gevoegd

Vragen/opmerkingen naar aanleiding van de presentatie.

Beleidsadviseur gemeente vraagt wat een geschikte woning is.

Aanbieder 2 antwoordt dat een passende woning past bij de levensfase van iemand. Aanbieder 2 begeleidt veel studenten en die willen allemaal wel in een mooie studio in het centrum wonen. Dat willen reguliere studenten ook. Er is een taak voor de zorgaanbieder om een realistisch plaatje te schetsen bij de woningmarkt in de betreffende stad. Voor mensen die gaan werken is de eis gesteld van een eigen plek met een eigen badkamer. Deze mensen zitten in een andere levensfase. Een stukje verwachtingsmanagement richting cliënten over de woningmarkt is belangrijk. Het best passend is tussen de andere mensen in een wijk. Dat is de ideale situatie.

Aanbieder 8 vraagt van wie de mensen huren, aanbieder 2 of de woningcorporaties.

Aanbieder 2 heeft zelf geen vastgoed. Het is of bij een woningbouwcorporatie of bij private vastgoedontwikkelaars. Het mooiste is via de woningbouwcorporatie. Dan is er ook de zekerheid van het onderhoud. In Nijmegen gaat het via Portaal of Talis.

Aanbieder 8 vraagt of er afspraken gemaakt zijn met de woningbouw over de cliënt. Of is er geen contact met de woningbouwvereniging over de persoon die in de woning woont?

Aanbieder 2 antwoordt dat als iemand in zorg is, er nauwe contacten zijn. Mocht er overlast zijn of spelen er dingen, dan weet de woningbouwvereniging aanbieder 2 wel te vinden. Het wordt spannend als een woning wordt omgeklapt. Deze constructie is er in Nijmegen niet. Als iemand geen zorg of minimale zorg ontvangt, in hoeverre kun je dan nog problemen rondom huren oplossen, in hoeverre ben je daar nog verantwoordelijk voor. Dat is een vertrouwen wat er moet zijn tussen de cliënt, de woningbouwcorporatie en de zorgaanbieder. Er zijn veel mooie voorbeelden dat het wel kan.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland merkt op dat gesproken werd over kwaliteit die passend zou moeten zijn bij de desbetreffende zorgaanbieder. Aanbieder 2 is zorgaanbieder en zij neemt aan dat aanbieder 2 de kwaliteit op orde heeft. Waarom wordt het zo specifiek genoemd?

Aanbieder 2 antwoordt dat het ISO gecertificeerd is, NEN, het hele kwaliteitsprogramma doorlopen en gecertificeerd. Het wordt genoemd in de presentatie omdat als er een breed draagvlak moet zijn voor een nieuwe vorm van BW ook juist die kleine initiatieven die misschien net weer een niche kunnen bedienen, een andere groep die niet wordt bereikt, ook meeneemt. Het moet duidelijk zijn welke kwaliteit je van elkaar verwacht en eist. Men wil af van de PGB. Als je dit nieuwe product niet open stelt voor die kleinere zorgaanbieders of ouderinitiatieven, dan behoud je alsnog een groep die de PGB organiseert in de zorg in natura.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland vraagt waarom het een nieuwe vorm genoemd wordt in plaats van een aanvullende vorm op het huidige bestel, waarin je juist die niches kunt gaan opvullen en kijken of je van het oude oorspronkelijke BW meer naar een stukje zelfstandigheid kunt gaan, waardoor je andere pakketjes gaat aanbieden.

Aanbieder 2 zegt dat het nieuw in het systeem is. Nu is de PGB-structuur er nog en individuele begeleiding, terwijl de realiteit inmiddels binnen BW al veel diverser is. Gesproken wordt over een nieuw product dat recht doet aan de vele vormen die er nu al zijn. Al die tussenvormen zijn er. Aanbieder 2 is al anders dan AWBZ-Beschermde Wonen.

Presentatie 3 door aanbieder 3

Er is aan cliënten en hulpverleners gevraagd wat voor hun de ideale wereld is. Hiervan is een filmpje gemaakt wat getoond wordt.

Domus is een beschermde woonvorm voor mensen die langdurig of chronisch verslaafd zijn. In de woonvorm mag gebruikt worden. De term Domus in Beweging wordt gebruikt en dat is een klein stukje van de uitstroom van Domus waarbij mensen zelfstandig wonen in een huurhuis waarbij ambulante begeleiding wordt vormgegeven en er heel makkelijk op- en afgeschaald kan worden.

Presentatie 4 door aanbieder 1

Aan de hand van een tweetal foto's wordt een cliënt beschreven, waarna er een presentatie plaatsvindt. De presentatie wordt niet bij het verslag gevoegd

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 licht toe dat hij in een tussenvorm woont, een samenwerking tussen de gemeente, aanbieder 1, aanbieder 6 en Portaal. Eenzaamheid is genoemd en dat is voor hem een enorme angst als hij op termijn zelfstandig probeert te wonen. De overgang van BW Sterreschansweg naar Doddendaal was al heel groot. Hij voelde zich heel alleen, zonder direct contact met huisgenoten. Dat is nu na jaren inmiddels wel een beetje voorbij, heel moeizaam. Het makkelijk met mensen contact kunnen krijgen is voor hem een belangrijke voorwaarde om zelfstandig te kunnen wonen.

Aanbieder 1 vult aan dat de cliënt binnen een gezamenlijk project 'Wonen met perspectief' in Doddendaal woont. Daar verblijven mensen 1,5 jaar en maken dan hopelijk de stap naar de samenleving. Hij was zelf projectleider van het project en het was een les in nederigheid om van de cliënt te horen dat het al zo'n verschil is met BW om in die tussenvoorziening, die tot doel heeft naar de samenleving te gaan, te ervaren dat de cliënt het nu echt alleen moet doen.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 had verwacht dat het anders zou zijn. Er zijn gespreksgroepjes waar mensen aan deel kunnen nemen. De overgang was eigenlijk te groot. De meeste mensen die er wonen hebben dat ervaren. Het was ook niet makkelijk te blijven aansluiten bij de voormalige woonvorm en ook niet wenselijk. Een aantal mensen doet dat wel. Er is een verschil waar de mensen vandaan komen en hoever ze nog kunnen leunen op de oude woonvorm.

Doordat de woonvorm een samenwerking is met de gemeente en de woningcorporatie is er een garantie naar twee kanten. Mensen die het niet redden kunnen teruggaan naar BW. Hij gaat zelf proberen het op eigen houtje te doen, maar hij kan ook gebruik maken van bijzondere bemiddeling.

Dagvoorzitter vraagt wat hij nodig heeft op weg naar zelfstandig wonen.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 vertelt dat hij op de Sterreschansweg het sanitair nog moest delen. Een eigen douche en wc was al een hele vooruitgang. De hulp die hij nodig heeft zit in de persoonlijke ontwikkeling. Het komt neer op meer discipline voor huishoudelijke taken. Het financieel beheer gaat goed met behulp van bewindvoering. De hele overgang van zelf huren, gas, water en licht, wordt door de bewindvoerder gedaan. Hij zou het eigenlijk zelf moeten doen. Hij is in zijn leven al veel verhuisd. De tijden dat hij op kamers woonde of met mensen in een huis, ging het beter dan nu hij echt op zichzelf woont. Dat is nog een beetje een angstbeeld.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland vraagt of hij zelf boodschappen doet en bedenkt wat hij wil gaan eten.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 antwoordt dat hij elke dag boodschappen gaat doen en ook koopt wat er in de aanbieding is. Zo stelt hij zijn menu ook samen. Hij is goed in koken, er zijn verschillende kookprojecten.

Aanbieder 8 vraagt of hij vaste begeleiding krijgt van de woonvorm en of hij daar CAK voor moet betalen.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 antwoordt dat hij begeleiding krijgt. Hij betaalt een klein bedrag aan CAK. Ook dat gaat via de bewindvoerder. Hij heeft nu een lage huur. Dat wordt straks anders. Het zal consequenties hebben voor het financiële plaatje.

Aanbieder 8 ziet dat ook. Het lukt soms bijna niet om een huis in te richten omdat je geen geld hebt. Je krijgt een terugkeer in de maatschappij regeling van CAK, maar daar moet je heel lang op wachten. Praktisch gezien is dat een drempel om de stap te zetten om ja te zeggen tegen een woning.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 vertelt dat hij bij Het Goed spullen gaat halen. Met behulp van de bewindvoerder is hij van de schulden af en heeft hij zelfs geld gespaard. Daar stond hij zelf van te kijken.

Voorzitter begrijpt dat hij opziet tegen de volgende stap omdat hij dan niet meer automatisch mensen om zich heen heeft. Wat heb je nodig om een beter gevoel te hebben?

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 antwoordt dat hij een half jaar verlenging gekregen heeft voordat hij echt zelfstandig moet gaan wonen. Je kunt nooit echt een termijn stellen. Mensen blijven ook afhankelijk van de vraag en aanbod op de woningmarkt. Dat speelt ook mee.

Aanbieder 3 vraagt wat er buiten een woning nodig is.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 antwoordt dat contacten waar je diepgang mee hebt heel belangrijk zijn. Hij is een fanatieke pubquizer.

Beleidsadviseur gemeente stelt dat hij erg actief is, cliëntvertegenwoordiger, lid van een band, pubquizer, vaak op bijeenkomsten. Het gaat om het type relatie.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 antwoordt dat hij probeert meer echte vrienden te krijgen. Het quizteam is wat hechter, maar zijn meer goede kennissen dan echte vrienden.

Voorzitter vraagt de organisaties wat er nodig is om een hersteltraject meer vorm te gaan geven.

Aanbieder 3 herkent wat aangegeven wordt. De eenzaamheid is een heel groot probleem, echte sociale contacten. Bij de doelgroep van aanbieder 3 wil iedereen contacten buiten de verslavingswereld. Dat is al heel moeilijk. Het stigma wat er is, burgers in de wijk, hoe gaan die er mee om. Maar ook het stigma dat mensen zelf al hebben. Als je 25 jaar verslaafd bent geweest of nog steeds en dak- en thuisloos, dan heb je ook een ander beeld van jezelf. Ook al wordt je geaccepteerd, je voelt het nog niet zo. Dat zijn wel hele belangrijke dingen. De systemen waar we in zitten. We moeten buiten de systemen en buiten de kaders kijken om het voor de cliënten mogelijk te maken wat wel mogelijk is. Dat is op heel veel vlakken, binnen de eigen zorgorganisatie, maar ook binnen de gemeente, binnen de budgetten, binnen de behandeling en begeleiding. Daar is nog een lange weg te gaan.

Voorzitter vraagt of dat te concretiseren is.

Aanbieder 3 zegt dat de vraag is of dat kan. De wethouder gaf aan dat het budget duidelijk is maar dat wel buiten de kaders gekeken kan worden. Nu is er BW en ambulant, maar daar moet iets tussen komen. Andere vormen en manieren van BW plus de financiering. Terug kunnen vallen op de 24-uurs bereikbaarheid of oproepbaarheid, concreet, dat er een plek is waar je tijdelijk naar toe kunt, zonder dat je woning weggaat. Dat is heel belangrijk. Misschien is het – maar dat is ook ingewikkeld – gezamenlijk slimmer te organiseren. In het filmpje was te horen dat de cliënten van aanbieder 3 eigenlijk

met mensen willen wonen die niet gebruiken. Gezocht moet worden naar de mogelijkheden. In de gezamenlijkheid is nog heel veel winst te halen.

Aanbieder 8 geeft aan dat in de gehandicaptenzorg dit er al lang is. Hoe kan het dat het in die sector zo makkelijk gaat. In de regio zijn appartementjes, steunpunten hier en daar, prachtige werkprojecten. In de GGZ blijft het gewoon achter.

Aanbieder 1 zegt dat de GGZ onvoorspelbaar is. Daar is geen continuïteit. De onbetrouwbaarheid van de discontinuïteit zorgt ervoor dat het bij de GGZ nog niet geregeld is.

Aanbieder 3 stelt dat de doelgroepen van BW ook divers zijn, maar is het er niet mee eens dat het nog niet gebeurt. Veel dingen gebeuren wel.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland merkt op dat een passend aanbod gecreëerd moet worden, maar dat is moeilijk omdat de doelgroep divers is en ook fluctueert. Het ene moment is er last van een hele grote groep verslavingsproblematieken en dan komt er weer een groep ouderen. Verwarde personen staan dag in dag uit in de krant. Dat is nu weer de doelgroep, maar de doelgroep is heel divers. Het zijn ouderen, jongeren, moeders, waar hebben we het over. Bij een gehandicapt kind weet je wat nodig is, wat de structuur moet zijn, daar kun je op inleven en inlezen en op structureren en omheen bouwen.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat dat een beetje het oude beeld is van de VG.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland is van mening dat het met de huidige populatie BW niet kan.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het beeld dat de VG onvoorspelbaar is, niet klopt. De groep is ook heel divers. Er zijn heel veel combi-problematieken.

Voorzitter begrijpt dat men in die wereld wel verder is met die mengvormen tussen helemaal intramuraal wonen en zelfstandig wonen.

Aanbieder 1 deelt het deels wel en deels niet. De sector is bekend. Er is een heel naar woord dat het imago van de aaibaarheid in die sector hoger is, terwijl het beeld helemaal niet klopt. De groep is totaal anders maar er wordt gedacht aan iemand met het Downsyndroom die naar een dagcentrum toegaat. Dat beeld is anders. Het zegt meer over de samenleving dan over wat ondersteuning is die kwetsbare mensen nodig hebben. Wat een jaar of 8 geleden speelde is dat de enorme vermaatschappelijking een terugval kreeg van mensen met name met een Downsyndroom die overprikkeld waren en met psychiatrische stoornis opgenomen werden en die juist alleen beschutting nodig hadden. Daar zit een leermoment waar de brede GGZ nu mee bezig is. Uit die vergelijking moeten de positieve zaken gehaald worden, maar er moet wel kritisch naar gekeken worden.

Voorzitter vraagt wat er nodig is om cliënten naar een zo ver mogelijke mate van zelfstandigheid in de samenleving te ondersteunen.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 antwoordt dat hij aan het kijken is naar woongroepen en gemeenschappen om ergens te wonen waar makkelijk contact met elkaar is. Het ideaalbeeld van wethouder Frings is geclusterd wonen. Mensen zelfstandig binnen een wijk, met een 24-uurs fysieke bereikbaarheid. Dat mensen kunnen bellen en dat er na 10 minuten iemand op de stoep staat. Geclusterd wonen zou een goede vorm zijn.

Beleidsadviseur gemeente vraagt hem of hij gemixt zou willen wonen met lotgenoten onder elkaar. Er zijn al wat woongemeenschappen waar al gemeenschappelijk wonen is voor wie dat wilt.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 wil graag wat meer contacten buiten de psychiatrie. Het is wel heel vertrouwd om bij mensen te zitten van BW. Het is voor hem een soort dilemma waar hij voor zou willen kiezen.

Aanbieder 2 zegt m.b.t. de bereikbaarheid, dat 24-uurs oproepbaarheid dit slim met aanbieders geregeld zou kunnen worden. Hij vraagt de ervaringsdeskundige van aanbieder 1 of het een probleem is als iemand van aanbieder 2 of aanbieder 3 langs zou komen in plaats van iemand van aanbieder 1.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 maakt het niet uit. In zijn doelgroep is een luisterend oor vaak voldoende, het maakt niet uit van welke organisatie. Wat hem betreft hoeft het niet iemand te zijn die hij kent. Voor andere mensen is het soms wel belangrijk hun persoonlijke begeleider te zien. Er ligt misschien wel een taak bij aanbieder 1 om mensen daar minder vertrouwd mee te maken, dat ze meer met verschillende mensen te maken krijgen. Het is wennen.

Aanbieder 8 zegt dat het andersom ook geldt. Aanbieder 8 heeft meegewerkt met de pilot Beschermd Thuis in Dordrecht. Er was een oproepfunctie, als er iets met die cliënt aan de hand was, moest aanbieder 8 er naar toe. Voor degene die naar een cliënt gaat is het ook vervelend als die cliënt helemaal niet bekend is bij je.

Aanbieder 3 geeft aan dat soms een luisterend oor aan de telefoon al voldoende is. Dan hoeft je er niet heen.

Aanbieder 8 zegt dat de vraag ook is wanneer moet je er wel heen en wanneer niet. Is het nood, is er echt iets helemaal mis, ga je dan als begeleider in je auto daar heen of gaat de crisisdienst. Daar is de pilot ook een beetje op vastgelopen, wie gaat wanneer.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of het ook tussen crisisdienst en 24-uurs oproepbaar echt vastgelopen is.

Aanbieder 8 antwoordt dat de pilot een jaar draaide en nu gaat stoppen. Het wordt geen product op Beschermd Thuis omdat er flinke haken en ogen aan zaten.

Beleidsadviseur gemeente vraagt hoe ze die tussenvorm nu oplossen.

Aanbieder 8 antwoordt dat om dat te ondervangen, de cliënten die uitstromen uit de woonvorm in ieder geval de vaste begeleiding uit de woonvorm blijven ontvangen.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat die niet 24/7 bereikbaar kunnen zijn.

Aanbieder 8 antwoordt dat het altijd iemand van het team is.

Voorzitter vraagt wat er niet goed liep bij de pilot.

Aanbieder 8 antwoordt dat er twee mensen in Beschermd Thuis woonden, een in een dorpje vlak bij Asperen en een in Gorkum. Een van de voorwaarden voor het project is dat er 24/7 iemand te bereiken is. Het waren allebei mensen met een persoonlijkheidsproblematiek. Die maakten daar graag gebruik van en hadden er ook van alles over te vinden als het niet naar hun zin verliep. Het liep niet goed. Aanbieder 8 ging er vanuit het team naar toe, 2 of 3 keer in de week terwijl er geen begeleidingsteam was, maar het moest geboden worden. De financiën waren onduidelijk. Er was een budget, maar hoe en wat was onduidelijk. De voorwaarde om mee te doen aan die pilot was dat je de huis-sleutel aan de begeleiding gaf. Dat vonden wij ook niet prettig. Allemaal hele praktische dingen, maar in de praktijk zijn het allemaal dingen waar je tegen aan loopt die ervoor zorgen dat het geen succes wordt.

Aanbieder 2 zegt dat bij Drechtsteden ook de betaalbaarheid van het product speelt. Een zorgaanbieder kreeg meer geld dan het voormalige AWBZ-product. Er is weer een nieuwe vorm, dat heet niet Beschermd Thuis, maar zou wel een tussenvorm zijn. Naast de inhoudelijke zaken was er ook een financieel probleem. Er was op de achtergrond niet goed over nagedacht. De term Beschermd Thuis hangt er aan. Nu klinkt het een beetje als een POP.

Aanbieder 8 zegt dat het geen product wordt. De doelgroep waren mensen die op de wachtlijst stonden voor BW maar in plaats daarvan kregen zij Beschermd Thuis met dat budget en heel veel begeleiding en nachtelijke bereikbaarheid.

Beleidsadviseur gemeente begrijpt dat er geen structurele financiële dekking voor dat project was.

Aanbieder 8 antwoordt dat het een probeersel was. Er waren allerlei codes als je wat wilde kopen voor een cliënt. Dat was nieuw. Normaal kan dat niet als je iemand ambulante begeleidt. De mensen wisten niet wat ze ermee moesten. De zorginstelling kreeg er een halve ton voor om iemand een jaar te begeleiden in die pilot.

Aanbieder 3 stelt dat je bij een pilot simpele, duidelijke afspraken moet maken.

Beleidsadviseur gemeente lijkt het goed de evaluatie van Dordrecht te bekijken. Het past wel als product bij de tussenvormen waar aan gedacht wordt.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat ook belangrijk is hoe de structuur in de wijk is. Er hoort nog heel veel context bij.

Aanbieder 3 vindt de structuur in de wijk heel belangrijk om mee te nemen. In Nijmegen zijn er ook al pilots zoals GGZ in de wijk. Het zal nog meer body moeten krijgen. Ontmoetingsplekken waar iedereen heen kan en je kunt zijn wie je bent.

Beleidsadviseur gemeente geeft aan dat die pilot een samenwerking is. In Groesbeek is genoeg te doen, maar hoe komen mensen daar? Een begeleider moet stimuleren of een paar keer meegaan. Soms zijn er ook financiële drempels. Vaak zit het daar in dan dat er te weinig te doen is.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 zegt dat er mensen zijn die bij de dagbesteding beslist niet met mensen van andere organisaties samen willen. Bijvoorbeeld mensen die gebruikt hebben willen niet samen met mensen die nog gebruiken, ook omdat ze bang zijn weer terug te vallen.

Aanbieder 3 zegt dat er ook voorbeelden zijn waarbij het wel kan. Aanbieder 3 zelf heeft geen dagbesteding, maar de bewoners van aanbieder 3 zitten bij aanbieder 6, aanbieder 1 of aanbieder 4 op de dagbesteding. Het is wel bekend dat het niet op elke plek kan. Aanbieder 3 is wel voorstander van een mix, maar het is niet altijd mogelijk, zeker niet in combinatie met verslaafden. Verslaafden zullen niet allemaal op dagbesteding gebruiken. Sommige hebben methadon en dat is ook prima.

Beleidsadviseur gemeente stelt dat je soms wel aan het gedrag kunt merken als mensen thuis hebben ingenomen.

Aanbieder 3 zegt dat hun cliënten ook een normaal leven willen. Maar het is complex, zeker door alle verschillen.

Aanbieder 1 merkt op dat, als het afwijkt, het tot uitstoting of ongestuurdheid leidt. Aanbieder 1 ziet dat zelf ook bij de dagbesteding. Als er mensen van de Pompekliniek komen of mensen met verslavingsproblemen, dan komen zij er niet makkelijk tussen.

Aanbieder 2 zegt dat de zorgaanbieders er gezamenlijk wellicht iets aan kunnen doen. Hij wijst op de straat-App in zijn buurt. Als gemeld wordt dat een vreemde persoon langskomt, is het soms moeilijk om dat in de straat op een goede manier bij te sturen.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland geeft aan dat een wijk ook naar binnen moet kijken. Zij heeft heel lang in de detachering gezeten en wist niet van het bestaan van BW tot zij in een netwerkbijsamenkomst iemand tegen kwam. Zo is zij er ingerold. Heeft er 3 jaar in gewerkt met de meest moeilijke doelgroepen. Zij heeft haar zoon van 18 daar stage laten lopen, iemand die alles heeft wat hij maar wil en die doelgroep niet kent. Hij heeft daar de mooiste en meest intieme gesprekken gehad, waarna hij zei: die mensen zijn er ook mam, en die hebben ook hulp nodig. Hij heeft nu de maatschappelijke kant gezien. Daar moet men beginnen.

Beleidsadviseur gemeente denkt aan onderwijs,. Er is nu veel aandacht voor gender en transgender, misschien moet er ook meer aandacht voor psychiatrie zijn.

Beleidsadviseur gemeente vindt dat psychiatrie de laatste tijd veel meer aandacht krijgt.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland is van mening dat het negatief neergezet wordt. Verwarde personen, overlast. Als je op school begint over waarom zijn er campagnes voor drugs en alcohol en noem maar op, waarom geen campagne voor wat er met jou kan gebeuren als – en dat is problematiek ook van de achtergrond van BW – mishandeling, noem maar op wat voor mensen er allemaal zitten. Ze hebben er zelf niet om gevraagd. Je bent er in gerold, je bent er in terecht gekomen. Dat kan ieders kind gebeuren. Eigenlijk moeten we zelf beginnen met een stukje opvoeding, ook thuis.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat iedereen iemand kent met de problematiek. 40% maakt het zelf mee in zijn leven. Er is een mental health first aid training, wat bedoeld is om het beter te begrijpen en herkennen. Er is subsidie aangevraagd voor 30 trainingen in deze regio. Aanbieder 1 heeft in de intentieovereenkomst met de corporaties opgenomen dat er altijd kennis gemaakt wordt met de burens, al dan niet met de begeleiders, zodat ze ook weten als er iets aan de hand is, wie ze moeten bellen. Als je het goed aanpakt, kan het werken.

Aanbieder 1 stelt dat het dan gaat over gastvrijheid. Als burger kijk je er anders tegen aan dan als professional. Als de Pompekliniek een forensische woongroep aansluitend aan je achtertuin wil plaatsen, weet hij niet hoe hij als burger zou reageren.

Beleidsadviseur gemeente vindt het anders als er een individueel naast je komt wonen.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland licht toe dat de BW-setting waar zij gewerkt heeft midden in een woonwijk in Arnhem zat. Drie herenhuizen geschakeld, waar 20 mensen woonden. De weerstand in de eerste periode was gigantisch. Allemaal vooroordelen. Totdat er een Aviko reclame gemaakt is in de straat. 80% van de mensen in die reclame zijn mensen vanuit BW en mensen uit de straat. Ze hebben samen aan tafel gezeten, gegeten, er werden foto's gemaakt. Er is een open huis georganiseerd waarin de kinderen uit de straat gevraagd werd om langs te komen om met de bewoners te gaan voetballen. Probeer wat te doen aan een stukje integratie.

Aanbieder 1 vraagt hoe je gastvrijheid organiseert. Dat is het ultieme doel van de Wmo, samen zorgzaam.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het ook van de wijk afhangt. Zij woont zelf in Klarendal in Arnhem, waar van alles woont, statushouders, verwarde personen. Zij heeft er geen last van. Het is een grote braai van mensen en het is hartstikke leuk.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 licht toe dat er een burendag georganiseerd is en een omwonendenoverleg. Daar is meer contact uit voortgekomen. De omwonenden willen geen andere burens meer.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland merkt op dat je overal excessen hebt. Zorg dat je goede contacten hebt met brandweer, politie, wijkagent. Of nu de buurman in BW zijn radio net wat te hard aan doet na 22.00 uur, dan bellen we de politie, maar daar tegenover staat de jongen van 21 die lekker gedronken heeft en die om 2.00 uur 's nachts thuiskomt ook zijn radio te hard zetten en die heeft geen problematieken. Overal vinden we wel wat van. Laten we de tolerantie met elkaar opzoeken en juist BW positiever op de kaart zetten waardoor je ook sneller de tussenvorm gaat krijgen door mensen ergens in een woonwijk te kunnen plaatsen, al dan niet met begeleiding, met elkaar, voordat ze alleen gaan wonen.

Beleidsadviseur gemeente heeft zich het afgelopen jaar beziggehouden met huisvesting van statushouders, die zijn in hele grote groepen bij elkaar gezet. Je ervaart wel wat weerstand, maar haar ervaring is dat in de wijken in Nijmegen echt wel plekken zijn waar je zo'n geclusterde woonvorm zou kunnen realiseren en vast ook wel elders in de regio. Het is heel belangrijk dat je een goed verhaal hebt en de bewoners erbij betrekt en een goede bestuurder erbij zet met de boodschap van we gaan dit gewoon doen maar we willen graag met jullie het erover hebben van hoe.

Extern adviseur vraagt waarom er nog geen tussenvormen zijn tussen BW en ambulant. Wat blokkeert het? Ga het regelen. Er kwamen asielzoekers, daar heeft Nederland een enorme prestatie geleverd. Nu ligt dit probleem er. Fiks het. Maak een plan en doe het.

Aanbieder 1 zegt dat er wel iets veranderd is. Jaren geleden was het normaal dat zorgaanbieders vastgoed hadden. De een wat meer dan de ander. Als zorgaanbieder bied je zorg en begeleiding. Je bent geen compensatie voor de woningcorporaties.

Extern adviseur begrijpt dat vastgoed één van de redenen is.

Aanbieder 1 zegt dat er concepten zijn waar de woonkwaliteit aan moet voldoen. Er zijn projecten te fiksen, maar niet op de oude manier. Inhoudelijk wordt vaak gekeken naar de Begijnhofjes uit de Middeleeuwen, waar je binnen de contacten met elkaar kunt vinden. Dan moet je het wel openstellen voor iedereen. Geweldig, er is woningnood, dus die woningen worden gebruikt. Je maakt wel een aantal afspraken waarbij je naar buiten aansluit in de straat en de samenleving. Dat concept moet neer te zetten zijn, maar een zorgaanbieder gaat dat niet doen. Een tijd geleden was dat nog wel zo.

Extern adviseur vraagt wie er verantwoordelijk is voor het vastgoed. De woningbouwcorporaties hebben het.

Aanbieder 1 stelt dat de zorginstellingen niet over stenen gaan, wel over de inhoud.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het deels zit bij de afspraken die gemeenten maken met corporaties over het planningskader voor kwetsbaren bijvoorbeeld. Daar is men nu mee bezig. Het geldt voor meerdere doelgroepen. Bij BW is een kwart jongvolwassenen. Daar zit de woningmarkt helemaal op slot. Er is een soort indicatie gemaakt hoe groot die doelgroepen zijn en wat we denken dat de vraag is. Er moet rekening gehouden worden met de demografische ontwikkelingen die er zijn, korte en lange termijn, dat wordt dan meegenomen in alle bouwplannen. Er wordt nu ook bekeken wat er binnen de bestaande bouw te realiseren is. Het Belastingkantoor bij het station staat leeg, daar zijn plannen voor. Voor de Doekenborg wordt een haalbaarheidsonderzoek gedaan. Er zijn nog een aantal andere plekken waar kansen gezien worden binnen het gemeentelijk vastgoed. Je bent ook afhankelijk van particuliere eigenaren.

Aanbieder 1 zegt dat door de afbouw van BW er ook ruimte vrijkomt.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 zegt dat de tussenvormen nodig zijn omdat mensen altijd in verschillende fasen van hun leven zitten, verschillende mogelijkheden en behoeften hebben. Een aantal jaren terug was het zo dat als mensen niet zelfstandig konden zijn, ze in BW terecht kwamen. Nu wordt men gestimuleerd de eigen regie te nemen. Er worden andere mogelijkheden geboden..

Beleidsadviseur gemeente heeft tijdens de bespreking meegeschreven. Als de aanwezigen zaken missen die genoemd zijn maar niet opgeschreven kan dat aangegeven worden.

Beleidsadviseur gemeente mist de communicatie tussen individuele bewoners of woongroepen en de buurt.

Beleidsadviseur gemeente heeft opgeschreven: betrek buurt, de-stigmatisering.

Aanbieder 3 neemt aan dat het financiële stuk in een volgende werksessie aan de orde komt. Nu gaat het over BW en ambulant. Er is een tussenvorm van aanbieder 1 en aanbieder 6. Bewoners van Domus in Beweging kunnen terugvallen op de 24/7 bereikbaarheid net als op andere plekken en komen ook eten. In de tussenvormen zitten nog mogelijkheden.

Aanbieder 2 zegt dat er wel al een paar vormen zijn, maar het systeem biedt niet de ruimte.

Extern adviseur stelt dat omdat er niet gewoond wordt, je de prijs voor het wonen niet mag vragen en het in uren afgerekend moet worden.

Aanbieder 3 zegt dat er indicatie met verblijf is en ambulant, heel zwart-wit gezegd. In diverse andere gemeenten zijn er meerdere opties.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland is van mening dat gedeeltelijk verblijf en gedeeltelijk ambulant er tussen zou moeten.

Aanbieder 1 geeft aan dat de ZZP benut kan worden behalve de verblijfsfunctie. Je noemt het ambulant, maar er zit een bulk zorg bij.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of het enige verschil de 24/7 bereikbaarheid is.

Aanbieder 3 antwoordt dat het dat is en dat er makkelijk geschakeld kan worden bij terugval.

PAUZE

Beleidsadviseur gemeente geeft een toelichting over de productenstructuur. Een papieren versie ligt voor.

De presentatie wordt als **bijlage 2** bij het verslag gevoegd.

Vragen/opmerkingen naar aanleiding van de presentatie

Extern adviseur vraagt waarom van de VPT weinig gebruik wordt gemaakt. Dat zou net nodig kunnen zijn om de slag naar de tussenvorm te maken.

Aanbieder 1 kreeg het niet rond, het tarief was te laag om het uit te kunnen voeren.

Aanbieder 2 vraagt of bij zelfstandig wonen onderscheid gemaakt wordt of iemand zelfstandig huurt of dat het is gefinancierd door de organisatie.

Beleidsadviseur gemeente antwoordt dat dat het onderscheid is dat wordt gemaakt.

Aanbieder 1 vraagt of het zo is dat iemand niet zelfstandig woont in een woning van een instelling. Als dat zo is, dan is het systeem leidend in wat een mens nodig heeft. Het zou ook kunnen zijn niet zelfstandig wonen in een woning waar de zorg wordt geboden door de instelling, maar de cliënt de huur wel zelf betaalt en een andere cliënt dat niet doet. Vanuit de inhoud is dat een andere benadering.

Beleidsadviseur gemeente antwoordt dat het de bestaande situatie is, wat nu door instellingen geleverd wordt.

Wellicht zou je op termijn twee verschillende soorten binnen één locatie kunnen realiseren.

Extern adviseur vraagt of je onder de definitie zelfstandig valt als je onder bewindvoering zit.

Beleidsadviseur gemeente antwoordt dat als een bewindvoerder de financiële zaken regelt, iemand nog steeds onder zelfstandig wonen kan vallen.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland vult aan dat cliënten onder bewindvoering ook onder niet zelfstandig wonen kunnen vallen.

Beleidsadviseur gemeente constateert dat zelfstandig of niet zelfstandig niet zozeer betrekking heeft op hoe de cliënt de zaken georganiseerd heeft.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat wel of niet zelfstandig wonen gekoppeld is aan of iemand wel of niet de huur zelf betaalt. Het kan ook zijn dat iemand kamerbewoner is en zelf de huur betaalt. Dat is een ander aspect dat hier niet zo naar voren komt. De term zelfstandig wonen moet gelezen worden als: betaalt eigen huur.

Aanbieder 2 licht toe dat het gaat over het huren. De cliënten van aanbieder 2 huren zelfstandig. Als ze in een wooninitiatief wonen, dan moeten ze op een gegeven moment uitstromen. Dan is er in de zorgsetting wel degelijk iets te zeggen over iemands woonsituatie. Iemand kan niet blijven wonen als ze klaar zijn voor de volgende stap. Bij productontwikkeling in andere gemeenten wordt dat op een gegeven moment ingewikkeld als je zegt dat het puur om het zelfstandig huren gaat. Dan is het geen BW.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat er een onderscheid is in het zelfstandig huren.

Beleidsadviseur gemeente geeft aan dat je met tijdelijke contracten werkt of je werkt ergens naartoe. Het behandelplan wordt afgestemd op die tijdelijke huur.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of wonen en zorg gekoppeld zijn bij aanbieder 2.

Aanbieder 2 antwoordt dat het op die manier geregeld is. Tenzij een woningcorporatie zoveel woningen beschikbaar heeft dat het omgeklapt kan worden en aanbieder 2 een nieuwe plek elders krijgt.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het onderscheid is of het een eigen woning is of een woning van de instelling.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of de cliënt de woning huurt of de organisatie.

Aanbieder 2 antwoordt dat de voorkeur heeft dat de cliënt de woning huurt. Maar een aantal corporaties willen dat niet.

Extern adviseur constateert dat het eigendom van het pand irrelevant in de discussie is. Het doet er niet toe wie het pand heeft, het gaat erom wie de kosten voor het pand draagt.

Aanbieder 2 zegt dat omdat er een koppeling zit tussen de huur en de zorg, je geen zeggenschap hebt over de toekomst van je wooncarrière op die plek.

Extern adviseur merkt op dat het op gespannen voet staat met de huurwet.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het koppelen van wonen en zorg risicovol en niet wenselijk is.

Aanbieder 2 licht het knelpunt dat in Arnhem ontstond toe. Het ging over groepswonen met begeleiding. Hier staat zelfstandig wonen. Dit impliceert dat iemand zelf de huur betaalt. Omdat het een

groepssetting betreft, heb je een probleem met elkaar als iedereen vasthoudt aan zijn recht om daar te mogen blijven wonen. Alle aanbieders kwamen erop uit dat je niet een groepssetting kunt garanderen als mensen mogen blijven wonen. Dit was een continu verwarringspunt. Het is belangrijk met elkaar af te spreken wat ermee bedoeld wordt. In Arnhem is het probleem onderkend. Er wordt een plan gemaakt om een dergelijke situatie te voorkomen. Het hangt nog in het midden. Als de gemeente strak op het recht van de bewoners gaat zitten, zal bij twijfel de bewoner eerder in een klassieke vorm van BW terechtkomen.

Extern adviseur vraagt wat nodig is.

Aanbieder 2 antwoordt dat er landelijk in de wetgeving duidelijkheid komt over hoe het huurrecht zich verhoudt tot zorgfinanciering.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland vraagt of het ook niet met de voordeur te maken heeft. Op het moment dat je gezamenlijk een voordeur hebt, maar je huurt zelfstandig, dan val je onder de woonvoorziening. Op het moment dat je een eigen voordeur hebt met een eigen sleutel en een eigen brievenbus, ook al is dat in een woonvoorziening, val je onder het zelfstandig wonen. Zo is het in Arnhem geregeld. Het heeft te maken met je postbus en je sleutel. Veel woonvormen in Arnhem hebben zelfstandig begeleid naast BW. Er is een organisatie en die heeft twee ingangen in het gebouw. Eén ingang die 24 uur per dag door begeleiding wordt geopend en er is een achteringang voor mensen die zelfstandiger zijn, die een eigen postbusnummer hebben gekregen en een eigen brievenbus om te wennen aan het stukje zelfstandigheid, maar wel kunnen terugvallen op de nacht- of avonddienst. Het bestaat wel. Het is in Arnhem al geformuleerd.

Aanbieder 2 zegt dat je dit kunt regelen in een leeg pand met 30 nieuwe plekken. Aanbieder 2 vindt het belangrijk dat je kleine groepjes hebt in een wijk waar mensen kunnen samenwonen, bijvoorbeeld met 6 personen. Daar moeten geen grote BW-instellingen naast gezet worden om het te kunnen organiseren. Er moet altijd een mogelijkheid blijven om een groepje van 6 mensen in eenzelfde levensfase te kunnen laten samenwonen en zodra ze klaar zijn voor de volgende stap op zoek gaan naar een eigen woning. Als mensen het recht hebben om daar te blijven wonen, zullen mensen daar blijven wonen gezien de krapte op de woningmarkt.

Beleidsadviseur gemeente deelt een aantal blokjes uit waarmee tussenproducten gemaakt kunnen worden.

De eerste tussenvorm wordt gevormd door:

- Individuele begeleiding
- Onplanbare zorg
- (externe) Dagbesteding
- Groep
- Dak is zelfstandig wonen

Beleidsadviseur gemeente vraagt wat interne dagbesteding is.

Aanbieder 8 antwoordt dat dat activiteitendagen zijn. Op de woonvorm worden voor de bewoners twee dagen interne dagbesteding aangeboden, dan wordt er gezamenlijk koffie gedronken, geknutseld of een spelletje gedaan.

Bij aanbieder 1 bestaat de interne dagbesteding uit vaardigheidstrainingen. Voorbereiden op zelfstandiger het huishouden kunnen voeren.

Beleidsadviseur gemeente vraagt wat een individueel begeleider doet en wat er gebeurt in het kader van de dagbesteding.

Aanbieder 1 antwoordt dat een individueel begeleider de cliënt individueel begeleidt en dat zijn meer gesprekken over twijfels, zorgen, angsten, moeite om familie te bellen, dat soort zaken. Onderdelen die je nodig hebt, vaardigheden die je nodig hebt om je bestaan te leiden, je huishouden te voeren, je financiën op orde te houden, boodschappen te doen, dat kun je in kleine groepjes oefenen/trainen.

Beleidsadviseur gemeente denkt dat het ook individueel zal gebeuren.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland zegt dat een begeleider in beginsel ook kan helpen met het wassen, strijken, kamer schoonhouden. In het begin help je mee, laat je zien wat er gebeurt op zo'n kamer en na een paar weken geef je iemand de opdracht van maak schoon, doe de ramen en stofzuig en dan komt de begeleider later kijken of het gedaan is. Het is een traject van maanden waarin je de zelfstandigheid leert.

Aanbieder 3 zegt dat het nu toch over zelfstandig wonen gaat.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland antwoordt dat dat zo is en daar is de dagbesteding extern. Dan kan de cliënt vrijwilligerswerk doen of misschien heeft de cliënt wel een vrijwilligersbaantje of een betaalde baan.

Beleidsadviseur gemeente kan zich voorstellen dat ook al woon je zelfstandig je daarnaast ook nog dingen kunt leren.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland geeft aan dat daar de onplanbare zorg voor is.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat ook al heb je de stap gezet van 24-uurs-zorg naar zelfstandigheid het kan zijn dat een cliënt nog niet alles beheerst en dit nog moet leren.

Aanbieder 3 merkt op dat het ook op en neer kan gaan, een tijdje goed, dan weer slecht waardoor er weer meer begeleiding op gezet moet worden.

Beleidsadviseur gemeente stelt dat het belangrijk is dat er kan worden bijgeschakeld in begeleiding.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland geeft aan dat bijschakelen op korte termijn mogelijk moet zijn, binnen 24 uur.

Aanbieder 1 noemt een stukje opstarten van de dag. Uit bed komen en iets gaan doen. Dat is soms een enorme stap.

Aanbieder 2 vraagt of het wat uitmaakt of de dagbesteding intern of extern is. Voor de cliënten van aanbieder 2 is het niet relevant omdat zij geen dagbesteding hebben.

Beleidsadviseur gemeente antwoordt dat iemand die zelfstandig woont, geen interne dagbesteding heeft.

Aanbieder 8 antwoordt dat dat belangrijk kan zijn, anders kan een cliënt de hele dag voor de tv gaan zitten. Zij geeft een voorbeeld van een cliënt die niet meer in de woonvorm woont maar in de buurt en twee dagen gebruik maakt van de dagbesteding van de woonvorm. Voor die cliënt is het externe dagbesteding.

Beleidsadviseur gemeente geeft aan dat er nagedacht wordt over indicering naar algemeen toegankelijke dagbesteding, veel meer geïntegreerd en veel meer op een projectmatige manier en meer inclusie.

Aanbieder 1 vult aan dat het altijd progressief is, altijd ontwikkelingsgericht.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 mist de oranje variant van levensonderhoud, voeding en schoonmaak. Er zijn mensen die in BW wonen en voor hun eigen voeding zorgen en de schoonmaak moeten doen. Bij zelfstandig wonen kunnen mensen voor hun voeding gebruik maken van een BW-instelling.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het dan gaat om iemand die zelfstandig woont, maar behoefte heeft aan een georganiseerd levensonderhoud.

Extern adviseur vraagt of er naast financieel zelfstandig een blokje zelfstandige verzorging moet komen.

Aanbieder 8 geeft aan dat dit meestal via de individuele begeleiding loopt.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat mensen met psychiatrie ook een indicatie kunnen krijgen voor huishoudelijke hulp.

Aanbieder 1 geeft aan dat in de ZZP de functie verblijf zit en deze bestaat uit twee componenten, huisvesting en huishoudelijke verzorging. Dat kan gesplitst worden. Als iemand zelfstandig woont, maakt die geen gebruik van verblijf maar heeft hij misschien wel huishoudelijke verzorging nodig.

Beleidsadviseur gemeente vraagt wat dit vraagt van de instellingen, inzet van mensen om dat te organiseren of moet het ook gefinancierd worden.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat het ook onder beheer kan vallen.

Beleidsadviseur gemeente antwoordt dat men gebruik kan maken van de huishoudelijk hulp die voor iedereen geldt.

Beleidsadviseur gemeente merkt op dat het misschien ook als een soort servicekosten via de corporatie kan. Er kunnen variaties gemaakt worden. Op de Griftdijk wordt het zo gedaan.

Aanbieder 3 is van mening dat dat heel moeilijk en ingewikkeld is.

De 24-uurs component wordt nog gemist. Mensen die zelfstandig wonen hebben dat soms ook nodig. Het moet beschikbaar zijn.

Aanbieder 8 is er heel kritisch op. Er zijn mensen die wakker liggen en gaan bellen.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat er ook nog een organisatie als Sensor is waar iedereen 24 uur naar toe kan bellen.

Aanbieder 3 merkt op dat bij een bepaalde situatie mensen ergens op terug moeten kunnen vallen.

Beleidsadviseur gemeente is van mening dat bij het openstellen van een telefoonnummer er altijd kans is dat mensen het gaan overgebruiken.

Aanbieder 3 stelt dat de doelgroep niet snel zal bellen, maar dat als ze bellen is er iets aan de hand. Voor die mensen moet die 24-uurs bereikbaarheid er bij.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland is van mening dat het ook een stukje heropvoeding is. In het begin is alles voor een zelfstandig wonende best wel eng. Je hoort in een keer dingen die je niet kent, je ruikt dingen, je ziet dingen.

Aanbieder 1 verwijst naar het rapport van Dannenberg. Er is veel meer mogelijk in het zelfstandig wonen op basis van twee voorwaarden, de zekerheid en de continuïteit van het wonen in de breedste

zin van het woord en de zekerheid en de continuïteit van de begeleider. Voor de ervaringsdeskundige van aanbieder 1 die hier aanwezig is, maakt het niet uit, maar voor een andere cliënt is de juiste persoon heel belangrijk. Er moet een goede definitie zitten onder bereikbaarheid of beschikbaarheid.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 zegt dat er ook al veel mogelijk is met beeldbellen.

Aanbieder 2 merkt op dat in Arnhem het bereikbaar en oproepbaar is. Binnen 30 minuten kan er een professional op minimaal Mbo-niveau zijn. Als het om mensen gaat die in een beschermde setting moeten wonen, dan is het aannemelijk dat er juist 's nachts behalve bereikbaarheid ook iemand naartoe kan gaan als het echt nodig is. Als de nachtelijke oproepbaarheid of bereikbaarheid niet nodig is, dan is iemand toe aan echt zelfstandig gaan wonen en dan kan er gebeld worden met Sensor of zijn er in de wijk andere mogelijkheden. Ook de politie kan gebeld worden als er een calamiteit is.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 zegt dat 112 altijd bovenaan staat. Je komt dan wel in het vaarwater van de FACT-teams van de GGZ.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of beschikbaarheid er in moet.

Aanbieder 1 zegt dat als het echt nodig is, de hulpverlener 112 kan bellen. Het luistert heel nauw om te bepalen wat de vraag is, wat het beste aanbod erbij is en wat er specifiek neergezet moet worden en wat de reguliere oplossing is. Het is te gemakkelijk om te zeggen als het telefonisch niet kan moeten we er naartoe. Dat is de vraag.

Aanbieder 3 merkt op dat de definities heel helder moeten zijn.

Extern adviseur vraagt wat geleverd wordt bij onplanbare zorg.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland licht toe dat daar de onplanbare uren geleverd worden die er nog zijn alvorens een cliënt naar ambulante overgaat. En eventueel terug kunnen vallen naar zorg naar de groep.

Aanbieder 3 vult aan dat het ook kan zijn dat er tijdelijk extra begeleiding ingezet wordt door een terugval of een gedragsverandering.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat de onplanbare zorg overdag uit BW komt. Er is onplanbare zorg in de avond en nacht, maar er is ook onplanbare zorg overdag doordat er begeleiders rondlopen die niet ieder uur van de dag volgeboekt zijn.

Aanbieder 1 geeft aan dat onplanbare zorg en individuele begeleiding door hetzelfde team geregeld wordt. Na die tijd moet opgeschakeld worden.

Beleidsadviseur gemeente merkt op dat in de PGB-vorm overdag en 's nachts hetzelfde is omdat het allemaal oproepbaar is.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 vraagt of bij de onplanbare zorg ook de ondersteunende begeleiding valt of de activiteitenbegeleiding.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland antwoordt dat dat mogelijk is, afhankelijk van hoe ver iemand is in het traject van zelfstandig zijn. In het begin zal het meer zijn en in de tijd bouwt het zich af, afschalen.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of in de voorgestelde setting er altijd iemand beschikbaar is voor onplanbare zorg.

Aanbieder 2 antwoordt dat voor hun doelgroep de onplanbare zorg overdag essentieel is. De cliënten huren zelfstandig. Er wordt gegarandeerd dat er van 08.00 uur tot 22.00 uur iemand is. Op die momenten zijn er heel veel individuele begeleidingsgesprekken. Maar bij een kleine crisis of een urgente vraag kan een cliënt altijd binnen lopen.

Aanbieder 8 vindt het een voorwaarde dat het op loop- of fietsafstand is, maar wel op afstand.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland zegt dat het wel een noodzakelijk iets is, maar de invulling kan op heel diverse wijzen ingevuld worden.

Beleidsadviseur gemeente stelt dat het bij het fasehuis in de jeugdzorg ook zo gaat bij de training naar zelfstandigheid. Er is iemand fysiek aanwezig of in de buurt.

Beleidsadviseur gemeente concludeert dat bij groepswonen er op reguliere tijden begeleiders aanwezig zijn die geplande en ongeplande zorg kunnen leveren, er is een onplanbare nachtcomponent en misschien moeten cliënten meer geholpen worden bij zaken als levensonderhoud. Hij vraagt of er een lichtere of zwaardere variant mogelijk is.

Aanbieder 1 antwoordt dat een variant zonder groep mogelijk is. Aanbieder 1 heeft een instroomprofiel beschreven en dat geeft aan op elk levensgebied op welk niveau iemand moet functioneren, afgezien van eventuele terugval hier en daar. Uitstellen van je zorgvraag is één van die dingen. Is de cliënt in staat om te wachten op de afspraak met de begeleider? Dat is een vaardigheid.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 licht toe dat hij gebruik mag maken van de mogelijkheid om te eten in het BW-huis aan de Doddendaal. Een aantal bewoners leunt nog op de oude woonvorm. Daar kunnen ze naar bellen en gaan ze ook nog op bezoek.

Aanbieder 1 heeft het gebruik van de achterwacht gemeten. In de eerste 3 maanden van het verblijf werd het nog wel gebruikt maar daarna ebde het weg en is het niet meer nodig, tenzij iemand in een psychiatrische crisis komt.

Aanbieder 3 stelt dat er flexibiliteit nodig is in de onplanbare zorg.

Er wordt een tweede opzet gemaakt met een grijs dak.

- Individuele begeleiding
- 24/7 onplanbare zorg, avond en nacht
- Dagbesteding als module
- Collectieve begeleiding/groepsbegeleiding

Aanbieder 8 is niet voor 24/7 onplanbare zorg. Als iemand bezig is met zijn herstel, dan vallen bepaalde dingen die bij BW horen weg. Waaronder dat je maar kunt bellen.

Beleidsadviseur gemeente vraagt wat er moet gebeuren als het niet goed gaat met iemand.

Aanbieder 8 antwoordt dat men de volgende ochtend naar de begeleider kan bellen.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland vraagt wat als die persoon 's nachts zijn polsen doorsnijdt.

Aanbieder 8 antwoordt dat als het zo ver is de cliënt al opgenomen hoort te zijn.

Beleidsadviseur subregio Rivierenland vindt dat een cliënt ergens op moet kunnen terugvallen.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of er dan maatwerkafspraken gemaakt moeten worden, afhankelijk van de cliënten.

Aanbieder 8 zegt dat het een ding wordt. Het moet uit de formatie komen. Je legt een druk op iemands privéleven als die altijd de telefoon op moet kunnen nemen.

Aanbieder 1 merkt op dat er een bereikbaarheidsdienst gebeld moet kunnen worden, het maakt niet uit waar deze zich bevindt.

Aanbieder 8 antwoordt dat 112 altijd gebeld kan worden.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of er nog dagbesteding nodig is.

Aanbieder 3 antwoordt dat het kan. Werk als het mogelijk is.

Aanbieder 2 zegt dat het ook georganiseerd kan worden binnen de ambulante begeleiding. Als 24/7 weggehaald wordt is het hetzelfde als iemand die zijn eigen woning in de wijk heeft.

Aanbieder 3 ziet het anders. Voor de doelgroep van aanbieder 3 is dit heel belangrijk omdat hierdoor snel op- en afgeschaald kan worden. Bij de extramurale individuele begeleiding kan heel snel op- en afgeschaald worden. Het moet wel in combinatie met de 24/7. Dat is heel belangrijk. Misschien is dat per doelgroep verschillend.

Aanbieder 2 zegt dat de 24/7 onderscheid maakt tussen een BW-setting en individuele begeleiding.

Aanbieder 1 merkt op dat ook gesproken kan worden over collectieve begeleiding/groepsbegeleiding.

Ervaringsdeskundige aanbieder 1 vult aan dat zo veel mogelijk gebruik gemaakt moet worden van ervaringsdeskundigen.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of als je in een groep woont het dan minder noodzakelijk is de collectieve begeleiding erbij te doen.

Aanbieder 1 antwoordt dat wonen en leven in een groep, het gemak van gedeelde lasten met zich meebrengt. Je hoeft niet elke dag te koken omdat dit bij toerbeurt gedaan wordt. Als je een collectief met lotgenoten hebt, kun je van elkaar leren. Je kunt ook taken delen.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of begeleiding in een groep ter vervanging is van een soort lotgenotencontact.

Extern adviseur vraagt of het dan het karakter van een welzijnsactiviteit krijgt.

Aanbieder 1 vindt wel dat het goed begeleid moet worden.

Beleidsadviseur gemeente zegt dat er wel een discussie loopt wanneer het welzijnswerk het overneemt, wanneer het stopt en wanneer doe je het samen.

Beleidsadviseur gemeente geeft aan dat collectief voor een deel onder de individuele begeleiding kan vallen omdat bekeken kan worden wat er groepsgericht kan en wat individueel.

Aanbieder 1 zegt dat de individuele begeleiding gekoppeld kan worden aan groepsbegeleiding, maar belangrijker nog is het te koppelen aan netwerkbegeleiding. Een goed perspectief voor mensen. Hoe eerder je met het netwerk aan de gang gaat, samen met welzijn, hoe beter het is.

Extern adviseur begrijpt dat individuele begeleiding niet altijd begeleiding is ten bate van één persoon.

Aanbieder 1 antwoordt dat het ook met het netwerk kan zijn.

Beleidsadviseur gemeente verwijst naar de eisen die gesteld worden aan individuele begeleiding. Er moet altijd aan het sociaal netwerk gewerkt worden.

Beleidsadviseur gemeente vraagt of de logeervoorziening al is georganiseerd. Aanbieder 1 antwoordt dat het voor een individuele situatie heel goed is om de stress eruit te halen. Het is meteen een levensgevaarlijke discussie. Als zorgaanbieders zeggen een logeerbed te hebben, legt de hele samenleving met verwarde mensen een mens op dat bed. Beleidsadviseur gemeente geeft aan dat er nu bij Ixta Noa 4 respijtbedden zijn. Deze zijn niet altijd vol. Aanbieder 3 is van mening dat dit niet overal bekend is. Als je in de toekomst minder BW hebt zal het nodig zijn. Aanbieder 1 zegt dat een goed respijtbed alleen maar werkt als het huis bekend is, geaccepteerd wordt en er al een contact is. Beleidsadviseur gemeente vraagt of geconstateerd kan worden dat een dergelijke voorziening in bepaalde gevallen nuttig kan zijn, maar in de huidige discussie hoeft het niet meegenomen te worden. Aanbieder 3 kan niet zomaar tijdelijk iemand opnemen. Er is geen bed vrij. Als iemand tijdelijk ondergebracht moet worden gaat die naar aanbieder 4, maar niet naar de nachtopvang. Dat is geen goede setting. Voor de doelgroep van het aanbieder 3 is een goede setting heel belangrijk. Beleidsadviseur gemeente merkt op dat het aanbieder 3 het goed zou vinden als ergens in de regio voor de doelgroep een leeg bed is. Aanbieder 1 geeft aan dat het bed op zich niets kost, maar dat door de hele fysieke context de meter gaat lopen. Aanbieder 3 vindt het een ingewikkeld probleem.

Extern adviseur brengt in dat er tijdelijke logeervoorzieningen zijn die in een Center Parcs-achtige setting worden georganiseerd. Het huis is alleen nodig als het nodig is. Aanbieder 3 heeft wel eens iemand in een hotel ondergebracht. Extern adviseur vindt dat een goede optie. Als je echt een gebouw neerzet wordt dit pas betaalbaar met een bezetting van 95%. Het beste zou zijn frictieleegstand te gebruiken, dan is het betaalbaar.

2^E DEEL PLENAIR

Voorzitter heet de aanwezigen welkom terug.

Beleidsadviseur gemeente koppelt terug uit de workshop in de Blue Room. Begonnen is met een inventarisatie van wat er leeft en speelt en waar behoefte aan is vanuit de presentaties over de ideale wereld. Er is behoefte aan tussenvormen tussen BW en ambulante. Deze ontbreken. Het is belangrijk dat er een vangnet is en dat er een mogelijkheid is tot het op- en afschalen van verschillende vormen van zorg. Ook is daarbij benadrukt dat het belangrijk is dat zorginstellingen samenwerken omdat er verschillende zorginstellingen zijn, ze allemaal net andere expertise hebben, maar juist in een combinatie de goede dingen kunnen doen. Er is behoefte aan een 24-uurs bereikbaarheid. Dat is een belangrijk thema. Mensen in een BW hebben juist behoefte op ieder moment van de dag iemand te kunnen aanspreken of bellen als iets niet goed gaat. Tegelijkertijd werd ook de kanttekening geplaatst dat men voorzichtig moet zijn met het aanbieden ervan in verband met het risico van overgebruik. Een luisterend oor is vaak al voldoende. Het feit dat iemand opneemt en een professional kan spreken, biedt al geruststelling. In de randvoorwaarden is een heel aantal dingen genoemd. Er was veel aandacht voor de stigmatisering en hoe daarmee omgegaan moet worden. Hoe betrek je een buurt bij het feit dat er mensen met psychiatrie komen wonen? Waarom hebben die niet de beschikbaarheid van de LVG werd genoemd. Belangrijk is de buurt te betrekken, het organiseren van activiteiten. Er moet aandacht zijn voor verslavingsproblematiek. Het betreft dan met name mensen die behoefte hebben om bij elkaar te wonen, maar er bestaat soms ook wel behoefte om te wonen bij iemand die niet verslaafd is. Vastgoedoplossingen werden genoemd. Er zijn grote zorginstellingen met een enorme vastgoedportefeuille. Er kan niet aan voorbijgegaan worden dat er veel kapitaal in de stenen zit en dat dat niet van de een op de andere dag kan veranderen.

Vervolgens licht hij de twee tussenvormen toe. In beide gevallen is gekozen voor het grijze dak. Het is belangrijk om iemand wel de vaardigheden aan te leren om zelfstandig te wonen. Je betaalt je eigen huur en je gas, water en licht en je weet wat er bij komt kijken. Er kan altijd wel behoefte zijn om iets intensiever te ondersteunen. Dus in zaken als levensonderhoud: kan iemand zelf koken, boodschappen doen, houdt hij wel genoeg geld over aan het eind van de maand, zou je misschien iets moeten betekenen als zorginstelling? De schoonmaak en het levensonderhoud zijn er onder geplakt. Naar

behoefte moet het bijgezet worden. Mensen wonen zelfstandig, maar wonen wel in een groep. Op die manier kan de onplanbare zorg overdag, de begeleiding die er is (het agogisch klimaat) wel gerealiseerd worden. In de avond en nacht is er iemand bereikbaar, mensen kunnen bellen. Daarbij ook de kanttekening dat er goede afspraken over gemaakt moeten worden en dat het op een slimme manier georganiseerd moet worden. Dagbesteding is belangrijk en zou er altijd bij in moeten zitten, maar het is niet iets dat je in je eigen zelfstandige woning doet. Je moet ervoor naar buiten. Het zou iets in de ontwikkeling moeten zijn.

Daarnaast is er een iets zelfstandiger vorm van BW bedacht, waarbij het grootste verschil is dat het niet meer in de groep is en dat er geen onplanbare begeleiding overdag is. Voorwaarde is dat iemand zijn begeleidingsvraag kan uitstellen. De dagbesteding, het zou mooi zijn als mensen richting werk gaan, maar dat zal niet voor iedereen haalbaar zijn.

Beleidsadviseur gemeente koppelt terug uit de Yellow Room.

Gestart is met de ideale wereld. Er waren 4 interessante presentaties.

De opbrengst daaruit is: Participatie is een belangrijk element en wordt heel breed geïnterpreteerd, breder dan dagbesteding alleen. Een breed pallet aan dagactiviteiten, toeleiden naar werk en alles wat daar bij hoort. Er moet voldoende aanbod zijn en het moet aansluiten bij de hulpvraag van de mensen. Er moet sprake zijn van reële tarieven. Investeren in vakmensen. Bijscholing is essentieel. Opleidingen moeten toegankelijk zijn. Er is specifiek op ingegaan dat men uit de hulpverleningsmodus moet en meer mee moet doen in participatie en herstel. Geconstateerd is dat BW in de klassieke vorm noodzakelijk blijft. Een deel van de groep blijft afhankelijk van 24-uurs-toezicht. Daarnaast is gesproken over de trainingshuizen. Aanbieder 4 heeft daar specifiek iets over verteld. Met name over de trainingshuizen gericht op de verslavingszorg. Het moet ook afgestemd worden op de doelen van de cliënten. Iedere voorziening is ingericht en gevormd naar de doelen van de cliënten. Herstelparticipatie, training en begeleiding loopt door elkaar heen. Een belangrijk element is dat de trainingscomponent wordt geboden vanuit het ambulante team en niet het BW-team. Makkelijk op- en afschalen blijft een belangrijk punt. Investeren in vakmensen, sociaal architect werd het genoemd, in plaats van een zorgprofessional. Samenwerking is belangrijk, heel breed, ketenpartners, woningbouwcorporaties, gemeenten, zorgverzekeraar. Als er integraal gewerkt wordt en de zorg ook integraal wordt georganiseerd, dan is samenwerking daarbij essentieel. Dat gebeurt ook op cliëntniveau, maar dat kan nog beter. Vooral ook op medewerkersniveau. Als kritiekpunt werd meegegeven: alleen daar waar het meerwaarde heeft. Niet alles integraal en samen.

Randvoorwaarden die geformuleerd zijn: Woningen. Scheiden van wonen en zorg wordt door iedereen ondersteund. Daarbij werd ook genoemd dat met het loskoppelen van wonen en zorg er onafhankelijkheid geboden wordt richting cliënt die niet altijd gebonden is aan een bepaalde vorm van contracten, die onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn. Veiligheid is een belangrijke component, zeker als je het hebt over BW. Reële tarieven. Er moet een klik met de begeleider zijn. Je hebt een klik tussen de begeleider en de cliënt en een klik tussen de cliënt en de organisatie en dan weer de organisatie met de financier. Het is belangrijk dat in alle drie de niveaus een goede doorloop is. Een laatste punt was dat het niet te bureaucratisch gemaakt moet worden bij het opstellen van nieuwe producten.

Vervolgens licht zij werksessie 2 toe. Er waren wat definitiekwesties. Wat is beschermd wonen en valt daar zelfstandig wonen onder? Gestart is met een cliënt met een indicatie voor BW en dit is de overbruggingszorg. Omdat de cliënt BW nodig heeft is het 24-uurs toezicht heel belangrijk, de onplanbare zorg is nodig en individuele begeleiding.

Er is veel discussie gevoerd over de verschillende vormen varianten van BW. Van intramuraal tot aan extramuraal en ambulante. Er is ook gesproken over het doorvoeren van scheiden van wonen en zorg en in hoeverre dat nog bij BW hoort. Projectleider gemeente heeft het Arnhemse model als voorbeeld gebruikt wat in de groep ook weer besproken is. Dat model van instroom tot uitstroom biedt wel handvatten voor deze regio, maar een belangrijke noot daarbij is dat er goed gekeken moet worden hoe het georganiseerd wordt. Het moet niet al te bureaucratisch gemaakt worden. BW in de huidige situatie is intramuraal en extramuraal. Daarin kun je qua begeleiding van licht intensief naar intensief tot zeer intensief maar hoe regel je het wonen daar omheen. VPT werd als voorbeeld genoemd. Bepaalde organisaties zetten dat nu ook in. Dat zijn ook mogelijkheden waar meer gebruik van gemaakt moet worden.

Projectleider gemeente vraagt naar de bevindingen van de middag.

Aanbieder 1 zegt dat wat opvalt is dat iedereen zijn best heeft gedaan te proberen de inhoud te verbinden met de financiën. Financiën zijn lastig, ieder blok heeft grenzen, financiën ook. Het lijkt hem

lastig dit te vertalen naar geld. Respect voor deze bijeenkomst. Samen wordt geprobeerd vanuit de inhoud het beeld neer te zetten. Hij heeft het gevoel dat het samen gedaan wordt, dat is mooi. Waardering.

Aanbieder 1 vond het een zegening dat een cliënt erbij aanwezig was, het gaf een ander perspectief. Men werd uitgedaagd vanuit het perspectief van de cliënt te kijken.

Projectleider gemeente onderschrijft hetzelfde vanuit de Yellow room. Als je vanuit de cliënt kijkt gaat het over andere zaken.

Medewerker gemeente komt, terugkijkend, een middag tekort.

Voorzitter Yellow Room zegt dat in het eerste blok de groep zo goed bezig was dat hij de suggestie heeft gedaan om door te gaan met dromen omdat dit misschien nodig is. Nu gaat het snel de trechter in. Als suggestie wil hij meegeven dat men zichzelf die extra tijd gunt om door te dromen, out of the box, niet vanuit bestaande systemen. Hij heeft de oplossing ook niet, maar als men erover mag gaan dromen komt dat misschien wel.

Aanbieder 2 vraagt of iets meer over de subsidie te vertellen is die aan het begin genoemd werd.

Projectleider gemeente antwoordt dat dit de eerste, maar niet de enige sessie is. Er wordt aangevlogen vanuit de inhoud. Nu wordt gewerkt vanuit een bestuurlijke aanbesteding. Het kan zijn dat men straks op een subsidie uitkomt. Dat is nog onbekend. De wijze van afspraken maken (inkoop of subsidie) zal mede afhankelijk zijn van de informatie die hier wordt uitgewisseld.

De procedure volgt de inhoud.

Begonnen is vanuit de ideale wereld. Hij heeft hele mooie dingen gehoord in beide kamers. Geprobeerd is daar concreet handen en voeten aan te geven. Los van dat we ook langer hadden kunnen dromen, zijn er veel concrete dingen op tafel gekomen en is er een mooie opbrengst. Het is mooi te zien dat iedereen met elkaar aan het praten is. Hij hoopt dat dit in de 2^e werksessie op dezelfde constructieve manier kan.

In de 2^e werksessie, op 21 juni, worden de producten meer ingevuld. Hoe moet een product er uit zien vanuit de cliënt benaderd? Wat heeft de cliënt nodig om het herstelproces door te gaan?

Op 10 juli is de laatste sessie. Dan wordt het nog concreter en worden de financiën eraan gehangen.

Dagvoorzitter sluit de bijeenkomst af om 16.40 uur en nodigt iedereen uit voor een drankje.